Proletari din toate țările uniți-vă!
In luptă pentru cauza lui Lenin și Stalin înainte!

Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VII Nr. 40 (392) Miercuri 18 Mai 1955 ⭑4 pag. 15 bani

Vine 1 Iunie

E abia răsărit școlarul. Uite-l, când pășește îndesat și grav, cu tașca subțioară pe lângă uluci, brâul de stinghie al zaplazului îi vine cu o palmă deasupra creștetului. O duce de mână pe surioara lui mai mică, pe care a luat-o în trecere dela grădiniță. Surioara ar vrea să ajungă mai de grabă acasă (o așteaptă păpușile!), dar fratele o roagă să facă un ocol. Are el socotelile lui... Și ocolul îi poartă pe aleile nisipoase ale părculețului de curând crescut în cartierul acesta mărginaș al Capitalei. Băiatul cercetează cu ochi de grădinar încercat iarba, florile, puiandrii de arțar. S'a 'ncruntat: a văzut o rămurică aproape frântă. Frântă se vede de vreo mână nepăsătoare. Se prelinge pe ea o picătură de sevă, ca o lacrimă. Și în timp ce băiatul grijuliu leagă cum poate „rana" copăcelului, fetița întreabă sfios:

— Pomul plânge?

Fratele zâmbește cu îngăduință, iar fata întreabă din nou:

— Da 'ce, tu ești grădinar aici?

— Nu sunt. Dar știi, când s'a făcut parcul am lucrat și noi aici. Noi, adică detașamentul nostru. Și apoi mai e ceva: vine 1 Iunie...

— Știu, bate mândră din palme fetița, e ziua copilului, ne-a spus tovarășa educatoare!

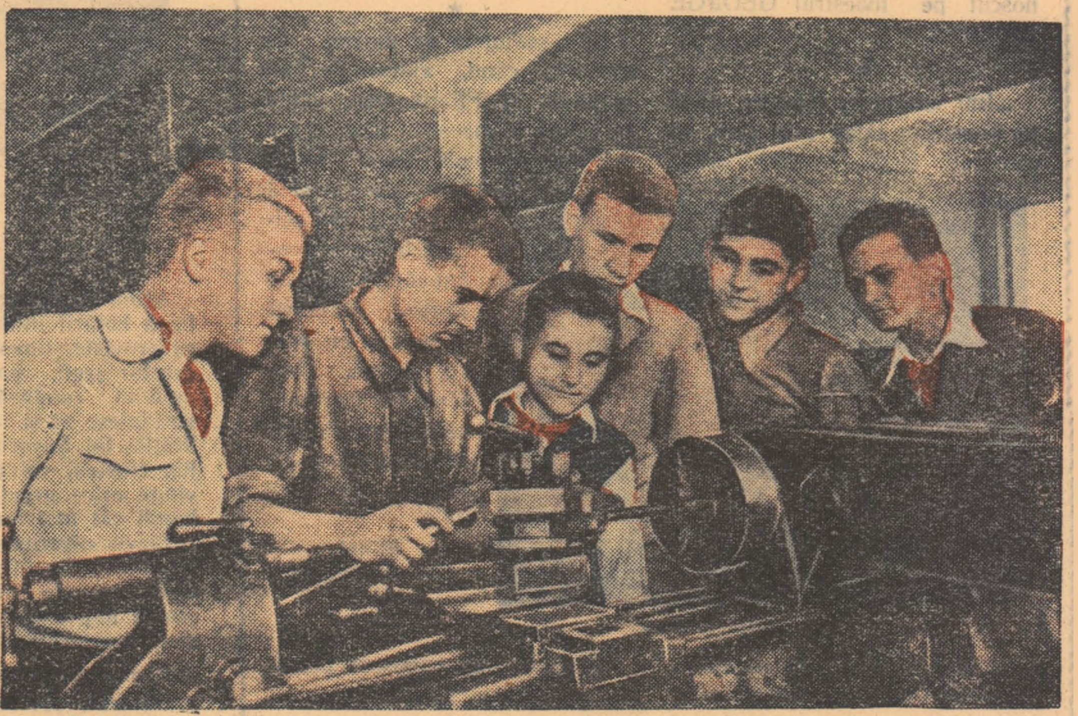
...Poate, drag cititor, ai ghicit ce voia să spună eroul nostru când l-a întrerupt mica-i surioară, și poate îi împlinești în gând șirul vorbelor: „...Vine 1 Iunie și trebue să găsească parcul înflorit, îngrijit, curat ca un pahar". Spune, nu cumva ți-a svâcnit în clipa asta în minte o întrebare: „Dar noi ce facem pentru ziua copilului?". Dacă-i pe-așa, ia-ți tovarășii și uneltele și pornește la treabă! Arată-ți, tinere grădinar, iscusința minții și mâinilor tale! Ziua Internațională a Copilului să-ți găsească orașul ori satul mai bogat în flori și verdeață, mai curat, mai proaspăt. Câte locșoare nu sunt în juru-ți, unde ai putea închega un colț verde sau răsădi o brazdă cu flori gingașe...

Dar tu ești priceput nu numai la asta — mai ales când e vorba să faci o bucurie fraților tăi mai mici. Ce-ai zice de pildă, ca detașamentul vostru să lucreze niște daruri frumoase pe care să le dați celor mai mici la 1 Iunie? Sau să pregătiți pentru ei un program artistic?

...Tu ești setos să afli cât mai multe lucruri despre prietenii tăi de peste hotare. Iată, e prilejul cel mai nimerit acum, în preajma sărbătoririi lui 1 Iunie, să organizați o adunare închinată cunoașterii vieții copiilor sovietici, a copiilor din țările de democrație populară.

1 Iunie e o zi scumpă tuturor oamenilor cinstiți din lume, care luptă să asigure copiilor un viitor pașnic și însorit. Intâmpin'o sărbătorește! Cinstește-o prin înfăptuiri noi, frumoase, care să bucure pe cei din jur. Și cinstește-o mai cu seamă prin împlinirea temeinică a sarcinii tale de căpătâi: învățătura.

ÎN ATELIER

In atelierul de instructaj al Școlii profesionale de ucenici „Grivița Roșie" au sosit oaspeți: pionieri din clasa a VII-a dela Școala de 7 ani Nr. 173 din București.

Gazdele, elevi din anul I al Școlii profesionale, le-au povestit cum învață ei meseria pe care și-au ales-o.

— Iată, le spune Buțan Marin din anul I, după ce dai drumul strungului, cu ajutorul manetei aduci cuțitul lângă piesă...

Pionierii ascultă și parcă nu s'ar mai despărți de mașina minunată. Până la urmă, unii dintre pionieri au încercat să strunjească și ei un ax.

— Pentru început e bună, răspund noii prieteni privind piesa strunjită. Numai că o meserie nu se învață într'un ceas. Veniți la noi în școala noastră. Veți vedea cât e de frumos!

In cabinetul de ȘTIINȚELE NATURII

Pe lângă Cisnădie curge un mic râu și, cum se întâmplă cu orice râu, în albia lui sunt multe pietre. Unele mari, rotunjite, altele sfărâmate sau ciocnite. Pe malul acestui râu, vin deseori băieții să se joace. Din albia râului, scot pietricele, unele rotunde, altele late, și cu ele încearcă să vadă care aruncă mai departe și mai precis.

Odată, Neagu Ion tocmai se pregătea să-și încerce și el puterile, când simți că piatra din mâna lui se deosebește de celelalte. Era mai moale și parcă mai plăcută la pipăit.

— Știu eu? — își zise Neagu. Poate c'o fi bună la ceva. Am s'o duc la cabinet!

Cabinetul de Științele Naturii, unde a ajuns piatra lui Neagu, nu se găsește la școală ci la clubul fabricii care patronează unitatea de pionieri. Piatra a trecut din mână în mână ca un lucru rar, iar câțiva au încercat-o cu cuțitul. Cuțitul pătrundea cu ușurință în ea lăsând în urmă un luciu metalic.

— E o rocă de natură argiloasă — spuse profesorul. Ce-am putea face oare cu ea?

— S'o punem la colecția de pietre — spuse unul.

— Să facem din ea sculpturi — propuse altul.

Profesorul luă și el în mână piatra și, cântărind-o, spuse băieților.

— Asta o vom pune la colecție. Vom merge pe râu și vom căuta altele și pe ele vom „sculpta" chipuri de animale. Vom face cum s'ar spune „mulaje".

Și băieții s'au apucat de treabă. Oprea Ion a prins o șopârlă vie, a legat-o cu meșteșug ca să nu se mai miște și, uitându-se la ea, măsurând-o mereu cu rigla, i-a creiat copia în piatră. Neagu a lucrat un fel de planșă în relief cu tema: metamorfoza broaștei. Marian Ion a cioplit chipul unui caras. Mulajele gata făcute au fost depuse apoi în cabinetul de Științele Naturii.

...Și iată că de atunci au trecut mai multe săptămâni. Băieții au început să se pregătească pentru

examene. Dar dacă la Matematică, la Română, repetă materia acasă, la Științele Naturii vin și repetă aici în cabinet.

Cu mulajul făcut de el, cu cartea deschisă, Oprea repetă capitolul reptilelor. Cât de ușor îi vine acum!

Un alt grup de copii s'a strâns în jurul „lăzii cu experiențe". Și aceasta e făcută de copii! Din scânduri lungi au alcătuit o ladă în care au pus pământ îngrășat în diferite feluri. Aici au semănat păioase, unele în rânduri mai rare, altele mai dese. Intr'un loc au pus și câțiva cartofi semănați în cuiburi dispuse în pătrat. Plantele au crescut mari, ca în câmp afară și iată că acum îi ajută să le cunoască temeinic tainele.

...Profesorul intră în cabinet. In amândouă brațele ține două roți mari de metal.

— Oprea, trage perdelele mari dela ferestre! Ai grijă să astupi orice sursă de lumină.

Câteva minute mai târziu, copiii urmăreau pe pânză imaginile transpuse de aparatul lor de proecție. Au văzut cu acest prilej cum încolțesc semințele, cum își fac loc printre brazdele de pământ tulpinițele fragede ale plantelor, cum fac plantele asimilația clorofiliană, cum se polenizează florile.

★

Da, se petrec lucruri foarte interesante în cabinetul de Științele Naturii dela Școala de 7 ani Nr. 1 din Cisnădie, regiunea Stalin. Mare parte din „zestrea" cabinetului au lucrat-o însăși copiii. Și iată că acum, lucrul făcut de ei, îi ajută din plin să se pregătească temeinic pentru examene.

Al. MIHU

Ne pregătim pentru examene

Geografie „ilustrată"

Pe coridorul școlii noastre a apărut un panou foarte interesant. In mijloc se află harta patriei noastre. Pe margini sunt fotografii și mici texte. O săgeată roșie, făcută dintr'un șnur, arată pe hartă localitatea de unde sunt luate vederile respective. Textele care însoțesc fotografiile explică și întregesc imaginile.

In felul acesta ne îmbogățim mai mult cunoștințele și repetăm într'un fel interesant lecțiile la Geografie.

Ion PINTEA
Școala de 7 ani mixtă Nr. 1
comuna Ardud
reg. Baia Mare

Ne-am întâlnit cu „Fizica"

La Fizică nu dăm examen, totuși noi n'am uitat de ea. Repetăm lecțiile făcute în cursul anului, căci de cunoștințele de Fizică ai nevoie întotdeauna în viață.

Am făcut și o vizită la stațiunea electrică a unei întreprinderi. Acolo am văzut cum este utilată o stațiune electrică, am văzut cum ia naștere curentul electric.

De acolo, în drum spre casă, am trecut și pe la gară. Aici ne-am întâlnit cu telegraful, am făcut cunoștință îndeaproape cu telefonul și cu vreo câteva aparate de semnalizare.

Vizita făcută ne-a reamintit multe capitole din Fizică.

Titica PANGRATI
cl. a VII-a
com. Negru Vodă
reg. Constanța

Amintiri despre Enescu

In ziua de 4 Mai 1955 s'a stins din viață cel mai de seamă muzician român și unul dintre marii muzicieni ai lumii, George Enescu. Mâna sa a încetat de-a mai purta arcușul pe strunele viorii, dar sunetele fermecate ale acestei viori au rămas și vor rămâne pentru totdeauna în auzul poporului nostru, față de care Enescu a dovedit o nesfârșită dragoste.

Publicăm mai jos câteva amintiri ale celor care l-au cunoscut pe maestrul GEORGE ENESCU.

★

...Imi amintesc, maestre, când în turneele tale prin țară, în care nu alegeai numai orașe

George Enescu la pian

mari, dar și cele mai neînsemnate colțișoare ale patriei tale, veneai să împrăștii lumină în sufletele celor care te ascultau vrăjiți. Imi amintesc că, în toamna anului 1914, te-ai oprit la Craiova și, cu toate că seara trebuia să cânți m'ai primit; aveam pe atunci numai 14 ani și eram elevul conservatorului din Craiova. M'ai ascultat... N'am să uit niciodată înfățișarea ta impunătoare: înalt, cu un păr bogat, cu ochii pătrunzători și atât de adânci!... Până astăzi o păstrez ca pe o scumpă amintire.

M'ai chemat la hotel după ce ți-am cântat și, la rândul meu, înfiorat, te-am ascultat cântând până ce s'a apropiat ora de plecare la concert. Te-ai odihnit atât cât ai avut timpul să te îmbraci, să pleci la teatru.

Constantin Bobescu

★

Nu voi uita niciodată aceste cuvinte ale marelui George Enescu: „Aș dori prin cântecul meu să fac oamenii mai buni și mai iubitori de pace". Este cel mai frumos testament pe care-l poate lăsa lumii un artist.

Mihai Beniuc

★

La ședințele de muzică de cameră, când, alături de unii membri ai Filarmonicii, cânta la vioara I, maestrul Enescu era cel mai neobosit. După patru ore de muncă susținută, toți ceilalți îl rugau pentru câteva clipe de răgaz. Maestrul le acorda cu dragă inimă, zâmbind, dar continua să lucreze singur, să parafrazeze, să refacă unele pasaje.

Mihai Constantinescu
— violonist —

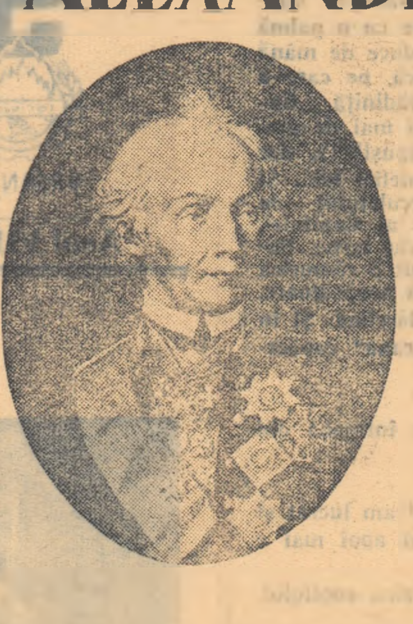
★

Cei care l-au cunoscut personal pe George Enescu și au avut norocul să lucreze sub conducerea lui au simțit din prima clipă în el un maestru talentat, un îndrumător plin de dragoste, un prieten sincer și credincios. Personal, de colaborarea cu George Enescu se leagă cele mai pline și mai emoționante clipe ale vieții mele. N'am să uit niciodată grija pentru perfecționare pe care mi-o arăta mie — tânăr interpret — el, maestrul acoperit de glorie.

Serafim Antropov
solist al Filarmonicii de Stat „George Enescu"

155 de ani dela moartea lui

ALEXANDRU SUVOROV

Se împlinesc anul acesta 155 de ani dela moartea marelui conducător militar rus — generalissimul Alexandr Vasilievici Suvorov. El a condus oștile ruse în 63 de bătălii și lupte, cucerind de fiecare dată victoria. Marile lui merite de conducător militar, Suvorov le-a datorat voinței sale de a învăța cât mai multe. E știut faptul că el cunoștea multe limbi străine, ingineria, artele de tot felul, literatura. In afară de asta, Suvorov studiase și-și însușise experiența glorioasă a marilor conducători militari din trecut.

Suvorov era convins că succesul bătăliilor îl hotărăște de fapt ostașul simplu. De aceea el se îngrijea necontenit de ostașii săi, de hrana și locuința lor. Dar cea mai mare atenție o da instruirii lor militare, dezvoltării curajului lor. Patriot înflăcărat, Suvorov spunea adesea: „Mă mândresc că sunt rus". De aceea se străduia să întărească în sufletele ostașilor săi dragostea de patrie.

Iată așa dar izvoarele victoriilor lui Suvo[rov]. Spunându-se odată despre el că ar avea „patima războiului", marele conducător a răspuns:

— Nu-i adevărat. Scopul meu este să duc război pentru întronarea păcii și nu să tulbur pacea de dragul războiului!

SUVOROVIȘTII

Acum doisprezece ani, Guvernul Sovietic a hotărît înființarea școlilor militare suvoroviste. Suvoroviștii, tineri elevi ai acestor școli, poartă cu cinste numele marelui conducător de oști rus. Ei se străduiesc să-și însușească pe deplin calitățile lui Suvorov: patriotismul, vitejia, cinstea, voința, capacitatea de a învinge orice greutăți, năzuința de-a dobândi cât mai multe cunoștințe.

Elevii suvoroviști simt necontenit grija cu care îi înconjoară întregul popor. In Kuibâșev, de pildă, ei au local de școală una dintre cele mai frumoase clădiri. Conducătorii lor sunt aleși din rândul celor mai buni profesori și ofițeri.

Oamenii sovietici de pretutindeni adresează elevilor scrisori pline de simpatie. Către sfârșitul Marelui Război pentru Apărarea Patriei tanchiștii din gardă, care pe atunci asaltau Berlinul, le-au scris suvoroviștilor din Kuibâșev.

„Vouă, tineri prieteni, v'a fost hărăzită o mare cinste — aceea de a fi suvoroviști. Aveți datoria de a împlini pe viitor speranțele pe care patria și le-a pus în voi, de a răsplăti cum se cuvine grija ce vi se poartă. Pentru aceasta trebue să învățați, să învățați mereu, urmând în totul exemplul acelui al cărui nume îl purtați"

Și suvoroviștii se străduiesc să îndeplinească întru totul porunca pe care le-au dat-o luptătorii de pe front.

Inainte de a veni în școală, unii dintre elevi chiar avuseseră prilejul să cunoască ce este disciplina militară, datoria militară. Boris Kodakov, de pildă, luase parte la unele lupte. Părinții săi fuseseră omorîți de fasciști și el i-a ajutat pe ostașii sovietici să-i nimicească pe ucigași. Boris a venit în școală purtând medalia „Pentru merite militare", iar mai târziu a fost decorat cu medalia „Pentru victoria asupra Germaniei în Marele Război pentru Apărarea Patriei".

Dar majoritatea copiilor crescuseră acasă, departe de front.

De aceea nu se poate spune că le-a fost prea ușor să se obișnuiască deindată cu regulile stricte, cu ascultarea comenzilor, cu disciplina.

Totuși chiar din primul an ei au reușit să învețe multe lucruri. Suvorov nu-i putea suferi pe acei care ziceau „Nu pot pentrucă nu știu", așa că suvoroviștii se străduiesc să învețe foarte bine pentru a ști cât mai multe!

Educația fizică și sportul ocupă un loc de cinste în școală. Suvoroviștii au un stadion propriu, pe care și l-au amenajat singuri. Pentru ei, viitori ostași, munca nu este o noutate. Nici nu mai încape vorbă că ei știu foarte bine să se îngrijească singuri, să deretice prin cameră, să-și spele cămășile, să-și calce pantalonii. Vara, mergând în tabere, ei își ridică singuri corturile, amenajează o stațiune nautică și sapă tranșee pentru temele de luptă, se pregătesc să fie osta[și] buni, vrednici apărători ai patriei.

Distrugeți CĂRĂBUȘII

Desigur, cunoașteți cu toții cărăbușul, gândacul acela de 2—3 cm., castaniu, care sboară în serile frumoase de Mai.

Când ați prins vreunul, poate v'ați întrebat: „să-l strivesc ori să-i dau drumul?" și poate l-ați lăsat să sboare, crezându-l prieten. Dar să știți, cărăbușul este o insectă foarte păgubitoare, deoarece larvele lui distrug rădăcinile plantelor. De aceea trebue nimicit oriunde îl găsim.

Pe la începutul lunii Mai, razele soarelui încălzesc bine pământul, din care ies, pe înserat, cărăbușii. Ei sboară și se așează pe frunzele arborilor și pomilor din apropiere, cu care se hrănesc, rozându-le. După vreo două săptămâni, femelele (gândacii de sex femenin) depun în pământ de 2—3 ori câte 30—40 de ouă. După 3—4 săptămâni din ouă ies larve mici, alb-gălbui. La început larvele se hrănesc cu rădăcinile subțiri ale plantelor, pe măsură însă ce cresc (ajung 4—5 cm.), devin puternice și rod chiar rădăcini lemnoase groase de 3 cm. Așa trăiesc în pământ larvele, hrănindu-se cu rădăcini timp de 2—3 ani și distrugând o mulțime de plante.

Cu o vară înainte de a ieși la suprafață, în luna Iunie, larvele se retrag adânc în pământ și se transformă în pupe, care la rândul lor, după 6 săptămâni, se transformă în gândaci. Aceștia iernează în pământ. Incepând din luna Februarie, ei își fac drum spre suprafață, iar în Mai ies din pământ.

Lupta împotriva acestei insecte atât de dăunătoare (sub formă de larvă sau gândac) trebue dusă în mod organizat. Cărăbușii trebue strânși și omorîți, împiedicându-i astfel să-și depună ouăle.

Strângerea și distrugerea cărăbușilor e o treabă ușoară, pe care pionierii o pot face foarte bine. Ei contribuie prin aceasta la protecția plantelor și sprijină agricultura și silvicultura.

Strângerea cărăbușilor se face dimineața, până ce se încălzește timpul, sau spre seară, pe răcoare. In acest timp cărăbușii stau amorțiți pe frunzele arborilor. Pentru a-i strânge, scuturăm cu ajutorul unor prăjini cu cârlig ramurile, începând cu cele de jos. Gândacii amorțiți cad pe o prelată pe care am avut grijă s'o întindem dedesubtul copacilor. Gândacii strânși în prelată se bagă repede în saci, și se transportă în sat.

Omorîrea gândacilor se face prin opărire, scufundând sacul cu cărăbuși într'un cazan cu apă clocotită. Apoi gândacii se scot afară, se usucă și se folosesc pentru hrana păsărilor, a porcilor sau a peștilor, fie întregi fie sfărâmați. Cărăbușii mai pot fi întrebuințați și ca îngrășământ, deoarece 50 kg. de cărăbuși egalează în privința azotului cu 400 kg. gunoi de cea mai bună calitate.

Acum, odată cu soare[le] cald, cărăbușii au ieșit din pământ și și-au început sborul. E timpul să luăm măsuri imediate pentru distrugerea lor.

Fiecare unitate de pionieri trebue să cerceteze dacă în jurul comunei în care locuiesc s'au ivit cărăbuși, și să formeze imediat echipe pentru combaterea acestui dăunător.

Ing. Alexandru FRAȚIAN
din Ministerul Agriculturii și Silviculturii

Infrumusețăm orașele și satele Patriei

★

La redacția ziarului nostru sosesc zilnic numeroase scrisori, care ne dau de veste că pionierii din cele mai îndepărtate colțuri de țară muncesc pentru înfrumusețarea comunelor, orașelor. In fotografia noastră vedeți un grup de pionieri și elevi dela Școala mixtă de 7 ani, Nr. 186 din Chitila, înfrumusețându-și grădina școlii.

★

Suntem și noi...

Printre numeroșii tineri care ajută la înfrumusețarea locurilor natale, suntem și noi pionierii dela Școala de 7 ani mixtă, din Poarta Albă. Noi am început munca pentru amenajarea grădinii de flori și a lotului școlar.

Am săpat 100 de gropi pentru stâlpii necesari gardului cu care am împrejmuit cei 7000 m.p. de teren, am plantat 70 de pomi fructiferi, 90 de salcâmi și 600 de puieți de vișini și dud. Nu ne lipsește nici parcela de experimentare.

Să nu credeți însă că timpul rece și ploios nu ne-a necăjit de multe ori, dar nu ne-am speriat noi de atâta lucru. Astăzi privim bucuroși la grădinița de flori, care face școala noastră mai primitoare și mai frumoasă.

Victoria PERCIUN
cl. a VII-a
Șc. de 7 ani mixtă Poarta Albă
reg. Constanța

In curtea școlii

Tot mai frumoasă își fac școala pionierii din satul nostru. Ei au amenajat în curtea și grădina școlii alei și trotuoare de cărămidă, pe care au pus bănci, iar în fața clădirii au făcut ronduri în care au răsădit tot felul de flori. Intr'o despărțitură cu gărdulet ei au înființat colțul miciurinist. Au semănat acolo diferite plante, având grijă să așeze la capătul fiecărei brazde câte o tăbliță care indică felul plantei și data însămânțării. De asemenea, terenul de sport din partea stângă a școlii este bine îngrijit și are aparate de gimnastică.

Ei n'au uitat nici grădina mare a școlii, unde au plantat 250 de pomi, dintre care 130 fructiferi. Dar pionierii nu s'au oprit din muncă, ci se uită mereu în jur să vadă ce mai e de făcut.

Ștefan IFRIM
corespondent voluntar
Stațiunea de Mașini și Tractoare
din satul Remus Opreanu
regiunea Constanța

La volan

Mașina înainta cu repeziciune pe stradă lăsând în urmă un fum subțire amestecat cu praf. In colț, un băiat de statură mijlocie, cu cravata roșie la gât fluturând în bătaia vântului de primăvară, se uita după mașină și nu-și mai lua ochii dela ea.

— „E Pobeda — își spuse el. Ce strașnic merge! Câți cilindri o fi având? Ce construcție puternică! Ce mândră și ce frumoasă e!"

Dumitru Gheorghe, din a VI-a, dela Școala „Vasile Roaită" din București s'a înscris anul acesta la cercul de automecanică dela Palatul pionierilor. Lui îi place foarte mult mecanica.

In vacanța de iarnă, Gheorghe mergea în fiecare zi la cerc. Verifica și controla mașina, repeta mereu cunoștințele dobândite. Câte lucruri interesante n'a învățat el aici! Știe acum ce e diferențialul tractorului, cum se face conducerea prin volan, cunoaște toate piesele principale ale unei mașini. Mai rămăsese doar să cunoască practic cum se conduce o mașină, să cunoască mai de aproape felul cum funcționează ea. Măestria de a mânui volanul nu se dobândește din senin.

★

Gheorghe controlează cauciucurile, uleiul, manivela... Toate sunt în stare bună. „Oare se poate porni?" — se întreabă el. Contactul, și cu asta gata, mașina va porni și Gheorghe, mândru, va privi înainte. La acest gând, Gheorghe zâmbi ușor, mângâind cu o mișcare stângace geamul străveziu al mașinii. Mașina strălucește de curățenie, căci el și cu ceilalți pionieri au venit azi mai devreme ca de obicei la cerc și au curățat-o.

Băieții s'au adunat cu toții în jurul ei, repetând în gând părțile ei principale. Au obrajii îmbujorați de emoție și bucurie. Iată că a sosit și timpul să înceapă activitatea practică mult așteptată de ei.

Tovarășul profesor face cursa de control, verifică frâna... Totul este în perfectă ordine.

— Poftim, urcați la volan, se aude glasul lui răspicat.

Gheorghe simte cum i se moaie genunchii și obrajii i se aprind de emoție. In capul lui se frământă multe gânduri... „Nu, nu se poate să dau înapoi. Trebue să înving. Doar îmi place meseria asta, și trebue să fiu în stare să mă descurc"

Gheorghe strânge cu putere volanul, își fixează picioarele pe pedală și așteaptă cu nerăbdare semnalul de pornire.

— Nu te grăbi, fii calm, Gheorghe! — îi spuse profesorul.

In scurt timp semnalul fu dat și mașina o porni îndrăzneț pe drumul drept și asfaltat. Gheorghe se descurca de minune. Profesorul îi urmărea cu atenție toate mișcările, gata să intervină la nevoie. Dar Gheorghe se descurca foarte bine. Ajutorul i-a fost dat la cerc, iar azi este sigur de sine și victoria nu va întârzia.

La sosire l-au înconjurat ceilalți, spunându-și fiecare părerea.

— Grozav a fost, le spuse Gheorghe. Parcă nu merge, sboară! Mașina e minunată. Nu credeam să reușesc atât de bine.

Gheorghe știe acum că orice muncă temeinică dă roade.

Al. DOMUȚA

Tot felul de invenții

Aparatul de salutat, „Scoate șapca", special pentru școlarii care suferă de înțepenirea cronică a brațului.

Coș de hârtie prevăzut cu curea. Va fi distribuit în mod gratuit tuturor școlarilor care confundă coșurile de hârtii cu trotuarele străzilor și cu podelele odăilor.

Aparat special cu spătar și ciocan solid. Se recomandă și celor care trag cu coada ochiului în dreapta și în stânga, pentru a încerca să copieze.

Scândură mobilă peste apă, — cu indicator al orelor. Asigură cu cea mai mare precizie trezirea repede și la timp. La cerere se poate executa un model special cu apă dela ghiață.

Din gazeta pionierilor din R.D. Germană „Der Junge Pionier".

„DOCTORUL PENIȚĂ" și sanitarii săi

Adunarea de unitate era pe sfârșite când, într'un colț al clasei, pe o mică scenă improvizată, apăru un personaj ciudat. Capul său semăna cu o peniță, dar o peniță mare cât palma. Trunchiul, un toc gros, era acoperit cu un halat de doctor. Personajul se plimba, grăbit și încruntat, dintr'o parte în alta a scenei.

— Cine-o mai fi și ăsta? — îndrăzni cineva să întrebe.

In sală domnea o liniște deplină, așa că întrebarea ajunse și la urechile personajului nostru. Se opri din mersul lui grăbit și, privind spre sală, rosti:

— Cum? Nu mă cunoașteți? Păi eu sunt vestitul doctor Peniță. Mi s'a spus că aveți aici câțiva „bolnavi". La mine însă nu s'a prezentat nimeni. Dar ...ia stați...

Dintr'un colț al scenei pășiră spre doctor niște ceasornice. Arătătoarele lor mici indicau aceeași oră, în schimb minutarele erau așezate diferit.

— Doctore, noi suntem cele 50 de minute ale orelor de clasă, se prezentară ele. Am venit la dumneata...

— Ințeleg, înțeleg — le întrerupse doctorul. Sunteți bolnave! Spuneți, ce vă doare?

— Noi nu suntem bolnave — rostiră minutele—, nu ne doare nimic. Adică ne doare, dar noi nu suntem bolnave. Vezi, în școala noastră sunt mulți copii. Aproape toți învață bine, se poartă cuviincios. Totuși mai sunt unii care... Dar mai bine să vă povestim pe îndelete.

Și minutele începură să povestească. Primele au povestit despre niște atleți cum rar se pomenesc. Atleții aceștia sunt atât de voinici, încât pot bate cu ușurință copiii mici, pot trage fetele de coade și, mai ales, se pot bate între ei.

Pionierii ascultau și, din când în când, recunoscând în acești „atleți" colegi de-ai lor, rosteau în șoaptă:

— Aștia-s Măicănescu Petre și Golumbovici Constantin, din clasa a V-a

— Iar ăsta e Cinezean Vasile, dintr'a VII-a B

Când povestea „atleților" s'a terminat, au venit la rând alte minute.

— Noi, doctore, o să-ți povestim despre niște coriști grozavi. Sunt atât de pricepuți în meseria lor, încât n'o uită nici în orele de clasă. Să zicem că tovarășa profesoară ascultă pe cineva. Abia începe să spună lecția, când din bănci se ridică coriștii noștri și vorbesc toți odată:

„Nu e așa! Paranteza se deschide înainte de a..."

Și în clasă nimeni nu înțelege nimic, căci coriștii vorbesc toți deodată, dar spun cuvinte diferite.

...In sală, pionierii izbucniră în râs, fiindcă nu le-a fost greu să recunoască în coriștii aceștia grozavi pe Hociută Liviu și pe Bâr'ea Mircea.

Minutele au povestit apoi doctorului despre neîntrecuții „sufleuri" și despre „Știe-tot", care la orice oră zice „știu eu", „spun eu", dar când e ascultat nu știe nimic.

Doctorul ascultă cu atenție și, strângându-și valiza, spuse minutelor:

— Vă mulțumesc. Eram pe cale să mă duc în altă parte. Cum văd însă, și aici e treabă. Așa că am să rămân.

☆

Și de atunci doctorul Peniță a rămas în școală. Pe coridor, între două ferestre, și-a deschis el „cabinetul". A chemat îndată în ajutorul său vreo câțiva sanitari.

Intr'una din zile, unul dintre sanitari i-a adus doctorului o plângere. Planșele de Științele naturii arătau că, în urma unei lupte grozave ce a avut loc în clasa a VII-a B. ele s'au ales cu multe răni.

Când a auzit una ca asta, doctorul s'a mâniat grozav, dar nu pe planșe, ci pe „eroii" acelei lupte: Teleoacă Liviu, Drăghici Sorin, Grigorov Stan și Popa Valentin. Dar mânia lui n'a rămas fără rezultat. Doctorul a pus la „cabinet" o „fotografie" (cei mai mulți îi zic caricatură) luată chiar dela locul bătăliei. Sub ea erau niște versuri atât de năstrușnice, încât cine le citea nu se putea să nu izbucnească în râs. Se pare însă că luptătorii noștri nu s'au simțit deloc bucuroși de așa cinste și, ca să-și repare isprava, au stat într'o după amiază și au lipit cu grijă, la loc, planșele.

Altădată, sanitarii au adus la „cabinetul" doctorului pe un băiat cu o boală „ciudată". Bolnavul acesta, care nu era altul decât Lodea Tudor, nu putea să stea o clipă atent în timpul

explicațiilor profesorului. Iși găsea mereu o ocupație. Intr'o oră de Geografie, Lodea a reușit să execute vreo cinci desene cu caracter ...istoric.

Doctorul a luat imediat măsuri ca această boală să nu se răspândească. A descris „boala" lui Lodea, arătând celorlalți băieți că are urmări foarte grave, ușor de văzut în catalog sau în bagajul de cunoștințe al bolnavului respectiv. Și — minune doctoricească! — descrierea aceasta nu numai că a împiedicat răspândirea „bolii", dar l-a „vindecat" chiar și pe Lodea.

Pe rând, sanitarii aduc la doctor mereu câte un „bolnav" sau altul, și mulți dintre cei aduși se vindecă îndată.

☆

Dar cine e acest doctor vestit? Unde își are el „cabinetul"? Cine sunt sanitarii săi?

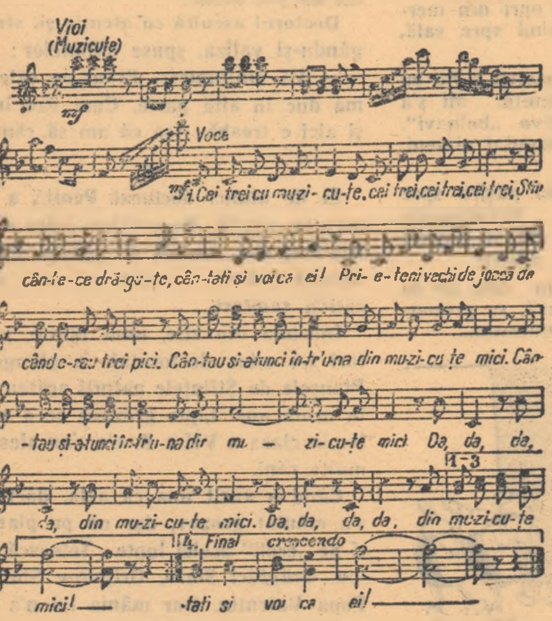
Doctorul acesta nu e decât o păpușă și o gazetă satirică de perete. „Cabinetul" și l-a deschis în Școala de 7 ani mixtă Nr. 5, din Sibiu. Cât despre sanitari însă, nu vă pot spune nicio vorbă. Mi-a interzis doctorul. A zis că deocamdată e mai bine ca numele lor să rămână secret. Știu eu? Poate că are dreptate și doctorul. Așa că mai bine tac!

Vasile BĂRGĂOANU

Cei trei cu muzicuţe

Muzica: R. DRAGAN. Versuri I. JIPA

Cei trei cu muzicuţe,
Cei trei, cei trei, cei trei,
Ştiu cântece drăguţe,
Cântaţi şi voi ca ei!
Prieteni vechi de joacă
De când erau trei pici,
Cântau şi-atunci într'una } (bis)
Din muzicuţe mici,
Da, da, da da, din muzicuţe mici!
(bis)

In ciclul doi pe urmă,
Toţi trei ca buni şcolari,
Drept premii căpătară
Trei muzicuţe mari.
Cei trei cu muzicuţe
Cei trei, cei trei, cei trei
Ştiu cântece drăguţe } (bis)
Cântaţi şi voi ca ei,
Da, da, cântaţi şi voi ca ei! (bis)

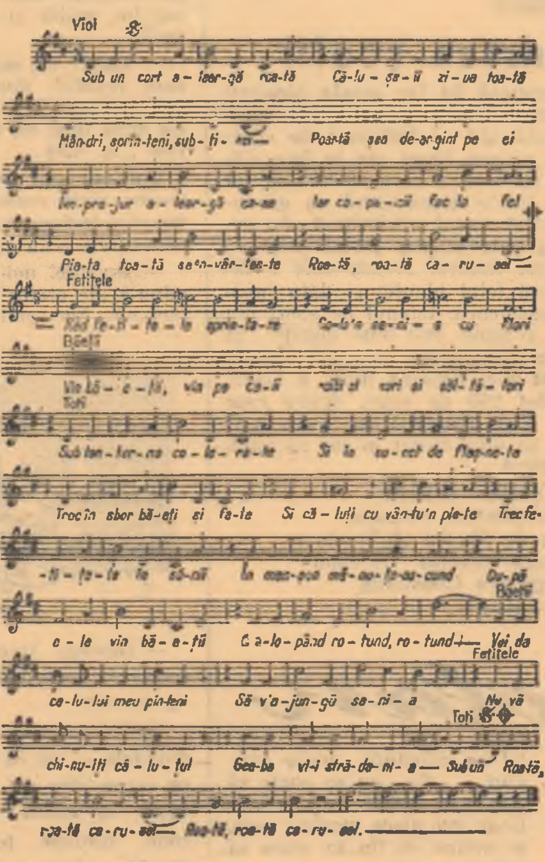
De-atunci ce veselie
Domneşte'n clasa lor!
Nu-i zi să nu răsune
De-al cântecelor cor.
Când ai aşa o clasă
Voioasă ca'n poveşti,
Inveţi mai mare dragul } (bis)
Nu face să chiuleşti
Nu, nu, nu face să chiuleşti! (bis)

In zile de vacanţe
La volei sau la cross,
Tot clasa lor fruntaşă-i
Cântând mereu voios;
Cei trei cu muzicuţe,
Cei trei, cei trei, cei trei
Ştiu cântece drăguţe } (bis)
Cântaţi şi voi ca ei
Da, da, cântaţi şi voi ca ei! (bis)

Căluşeii

Muzica: Matei SOCOR

Versuri: S. MARŞAC
Trad: A. TOMA

Sub un cort aleargă roată
Căluşeii, ziua toată,
Mândri, sprinteni, subţirei
Poartă şea de-argint pe ei.

Imprejur aleargă case,
Iar copacii fac la fel.
Piaţa toată se'nvârteşte
Roată, roată carusel.

Râd fetiţele sprinţare
Colo'n sania cu flori
Vin băieţii, vin pe cai
Roibi şi suri şi săltători.

Sub lanterne colorate
Şi în sunet de flaşnete
Trec în sbor băieţi şi fete
Şi căluţi cu vântu'n plete.

Trec fetiţele în sănii
In manşon mânuţe-ascund.
După ele vin băieţii
Galopând rotund, rotund.

Voi da calului meu pinteni
Să v'ajungă sania
Nu vă chinuiţi căluţul,
Geaba vi-i strădania!

FLOARE ALBĂ

Muzica: V. TIMIŞ

Versuri: Ion JIPA

Arde-un măr rotat pe vale
Şi-a aprins toţi pomii'n cale...
I-a încins cu floare albă,
Nu-i podoabă, nu e salbă,
Ci e floare roditoare,
Mândră cum nu-i altă floare!

Râd sub cer-albastru merii...
Prin livadă pionierii,
Roiuri de băieţi şi fete,
Strâng petala albă'n plete,
Sboară cântec peste ţară,
Floare albă, primăvară
Albă primăvară.

Pregătiri pentru Festival

Festivalul dela Varşovia — sărbătoarea tinereţii — este un eveniment mult aşteptat de tinerii din patria noastră. Ei se pregătesc să-l întâmpine cu bucurie tinerească.

Zilele trecute, tinerii dela fabrica „Tricotajul Roşu" din Bucureşti au inaugurat „Colţul Festivalului". Aici vor avea loc întâlniri cu comuniştii, fruntaşi în producţie, cu scriitori, cu studenţi din străinătate care invaţă la noi.

In sala frumos pavoazată, în ziua inaugurării se aflau o mulţime de tineri. Printre ei erau şi Hilsenarad Alexandru, Marcu Silvia şi Velovici Natalia, care au pregătit mai multe daruri pentru Festival. Cele câteva melodii pe care le-au cântat, în încheiere, utemiştii Canja Viorica şi Iorgulescu Ion au plăcut foarte mult. Cu aceste cântece se vor prezenta ei la concursul echipelor artistice care se desfăşoară în ţara noastră în cinstea celui de-al V-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor dela Varşovia.

★

Când intri în Casa tineretului din Bucureşti, te izbeşte însufleţirea care domneşte. Membrii ansamblului artistic al UTM. pregătesc aici programele de dansuri şi cântece pentru Festival. Fiecare punct din program este discutat în amănunţime. Apoi mai sunt şi repetiţiile... „Jocul de iarnă din Năsăud", „Suita de dansuri din Oltenia" trebue să fie executate cu cât mai multă măestrie. Ansamblul artistic al UTM, care este laureat al Festivalului Mondial al Tineretului şi Studenţilor dela Berlin şi apoi dela Bucureşti, vrea ca şi la această mare întâlnire a tineretului să arate toată frumuseţea cântecului şi jocului românesc.

★

Despre voi, pionierii va povesti în limbajul culorilor tânărul Bălaşa Sabin, din anul V al Institutului de Arte Plastice. Şi iată despre ce va povesti. Un grup de pionieri au venit la un coleg de-al lor — un somnoros care întârzie în fiecare dimineaţă dela şcoală. Ei vor să-l deseveţe de acest rău obicei. Pe pânză va apărea momentul când somnorosul, trezit, ascultă cuvintele de mustrare ale tovarăşilor săi.

Tânărul pictor are mult de lucru ca să dea viaţă personajelor sale. El vrea să se prezinte cu acest tablou la concursul cultural al Tineretului Lumii, în cinstea celui de-al V-lea Festival.

Mişcările jocului trebue să fie executate nu numai cu graţie dar şi cu siguranţă.
De aceea Ansamblul de cântece şi jocuri a U.T.M. se pregăteşte cu toată seriozitatea. Iată un moment din repetiţiile care au loc cu regularitate.

Redacţia şi administraţia: Bucureşti Piaţa Scânteii, tel. 7.61.00. 7.60.10. Abonamentele se fac la toate OFICIILE POŞTALE şi SECŢIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI.
Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114 Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin".